

A Szeretet himnuszának mai tolmácsolása

Dr. Fabiny Tamás

„Ha olyan kiváló szónok vagyok, mint Kossuth Lajos, vagy Martin Luther King-
gel együtt hirdetem, hogy „van egy ál-
mom”, **de szeretet nincs bennem**, olyan
vagyok, mint egy leomlott templomto-
rony megrepedt harangja.

Ha futurológusként, a jövő mérnökeként,
vagy csalahatatlan közvélemény-kutató-
ként előre látom is a jövőt, **szeretet pedig
nincs bennem**, olyan vagyok, mint egy
összelapított üres kólás doboz, amelyet
unottan rúgnak tovább a kamaszok.

Ha akkora hitem van is, mint Assisi
Ferencnek, Luther Mártonnak, és egy
dunántúli parasztasszonynak együtt-
véve, **de szeretet nincs bennem**,
olyanná lettem, mint a szél által cibált
ördögszekér.

Ha önfeláldozóan támogatok is alapítvá-
nyokat, vagy tizedet adok minden jöve-
delmemből, **szeretet pedig nincs ben-
nem**, olyanná lettem, mint aki követ ad
kenyér helyett és skorpiót, hal helyett.

Ha két végén égetem is a gyertyát, haj-
naltól késő estig robotolok, éveken át

nem megyek szabadságra, **ám szeretet
nincs bennem**, olyan lennék, mint egy üres
belű hagyma.

Ha naponta végigjárom a damaskuszi utat,
ha rongyosra olvasom a Bibliámat, és halá-
lomra is bizakodó hittel tekintek, Úrvacsorá-
val vagy a betegek szentségével megerősítve
készülök elmenni, **de szeretet nincs ben-
nem**, semmi hasznom abból.

...Mert a **szeretet nélküli** kötelességtudat:
kedvetlen.

A **szeretet nélküli** felelősség: figyelmetlen.

A **szeretet nélküli** igazság: kemény.

A **szeretet nélküli** okosság: gőgös.

A **szeretet nélküli** barátságosság: hűvös.

A **szeretet nélküli** rend: kicsinyes.

A **szeretet nélküli** hatalom: kíméletlen.

A **szeretet nélküli** birtoklás: fősvény.

A **szeretet nélküli** adakozás: képmutató.

A **szeretet nélküli** vallásosság: bigott.

A **szeretet nélküli** hit: vakbuzgó.

A **szeretet nélküli** remény: fanatikus.

A **szeretet nélküli** élet: értelmetlen.

Most azért megmarad a Hit, a Remény, a
Szeretet, e három.

Ezek közül pedig a legnagyobb: **Jézus**.

„Habemus Matrem!” – újváriak sasvári zarándoklata

Fabó Éva

Május 7-én ötven-egynéhány újvári magyar és szlovák katolikus hívő kelt útra, hogy őseink szent fogadalmához híven, elzarándokoljon Sasvárra. Sajnos, ez a maroknyi csoport csupán

töredéke annak a többszáz-fős tömegnek, akik két évszázadon át, évről-évre, gyalog, szekéren, majd később kényelmesebb járműveken vettek részt az újváriak hagyományos búcsújárásán azért, hogy a Hétfájdalmú Szűzanyának köszönetet mondjanak, segítségért fohászkodjanak és erőt merítsenek. Ezt a kitartó hűséget méltatta a csoportunkat fogadó Szalézi atya, aki röviden ismertette a kegyhely történetét. Ezt követően a zászló-

alj, azaz feszület és Szűz Mária zászlaja mögé sorakozva, lelki vezetőink kíséretében léptünk be az Irgalmasság Kapuján, énekelve az „Angyaloknak királynéja, Tiszta Szűz” kezdetű éneket. Külön öröm volt, hogy Andruskó Gyula Atya első alkalommal vett részt az újváriakkal e búcsújáráson, a kegytemplomban ő végezte a szentmisét, és újmisést áldást adott a zarándokokra. Kovalcsik Cirill Atya szentbeszédében az anyai szív végtelen jóságáról, a szerető feleség eget ostromló imájáról és a megtérések csodájáról szólt. Külön kihangsúlyozta Mennyei Anyánk közbenjárását a betegségben szenvedőkért, a családi gondokkal küsz-

ködőkért, a lelki válságba jutottakért. A mindkét nyelven szóló szavakat, énekeket, imákat mindenki értette. A szentmise után egy jó hangulatú szeretetlakomán vettünk részt a kolostor kertjében.

Délután Dejte (Dechtice) községbe folytattuk utunkat. A község határában egy hegyoldal erdei ösvényén kialakított Kálvárián végeztük el a kereszttúti ájtatosságot. Ezt az imát a családokért ajánlottuk fel, az egyes stációk elmélkedéseit családapák, édesanyák és gyermekek olvasták fel, felváltva szlovákul és magyarul.

Számos résztvevő visszatérő zarándokként, mások első alkalommal voltak Sasvárra, azonban mindannyian csodálattal tekintettek fel a kegyoltárra. Egyesek, őseink példájára, az oltárt térdre ereszkedve járták körül, meghatottan álltak meg a szentélyben elhelyezett két újvári jubileumi emléktábla előtt (1910, 2010), majd szeretettel simogatták meg az 1932-ben, Érsekújvárból ide ajándékozott Szent Erzsébet szobrot.

A kis zarándokcsoport Érsekújvárt hozta el Sasvárra. Kilenc évestől egészen nyolcvan évesig minden korosztály jelen volt, és mindenkiért imádkozott.

Meggyőződésem, hogy valamennyi zarándok keresztény, hívő lélekkel indult el a zarándoklatra, és szívében békességgel érkezett haza a bizonyossággal, hogy a Szűzanya hathatós közbenjárására, Istennél irgalmat, megnyugvást és gondjaira megoldást talál.

Csapat-születésnap a cserkészeknél

Sárai Erika

2016. május 28-án ünnepelte az érsekújvári 7-es számú Czuczor Gergely Cserkészcsapat újjáalakulásának 25. évfordulóját. Huszonöt év, negyed évszázad, több, mint 9000 nap, majd 220 000 óra. Bizony, ennyi ideje már annak, hogy az érsekújvári fiatalság egy része büszkén mondhatja magáról: „Cserkész vagyok, egy jobb világért dolgozom.”

Támogatóink nagylelkűsége és barátaink valamint családtagjaink biztatása mellett leginkább a Jó Istennek tartozunk köszönettel, ezért ünnepségünket egy ünnepi, hálaadó szentmisével nyitottuk meg. Ezután átvonultunk az alapiskola udvarába, ahol csapatparancsnokunk, Kantár Kristóf és a Szlovákiai Magyar Cserkész-

szövetség elnöke, Gál Erik gondolatai, Csémi Szilárd hozzánk intézett levele és Kiss Andris gitárjátékátette tette szebbé és emlékezetesebbé évfordulónkat. Ezt követően minden kedves jelenlévőt meghívtuk egy időutazásra csapatunk múltjába, majd a számmal kifejezhetetlen mennyiségű, finomabbnál-finomabb sütemény és szendvics elfogyasztására. Az időutazás amellet, hogy szórakoztató volt, tanulságosnak is bizonyult, ugyanis nem egy szülő arcán véltem felfedezni a csodálkozás halvány, mosolyba csomagolt sugarát, amikor megértette, miként válik egy közönséges pástétomból életet mentő eledel, a vadonatúj lavorból egy lyukas fenekű, használhatatlan műanyagdarab és egy félnék, bátortalan gyerekből egy talpraesett és örökvidám cserkész.

A Nemzeti Összetartozás Emlékműve Érsekújvárott

Istenes József

Nékünk, magyaroknak, a Teremtő jóakaratóból, sok nemzeti jelképünk van. Őrizzük őket szívünkben, felmutatjuk őket a Világ előtt. Ez az emlékmű is jelképeink hordozója, a mi összetartozásunknak jelképes helye városunkban, itt a Kárpát - medencében. A hely, ahol most ez az emlékmű áll - az érsekújvári református testvéreink temploma előtt - a környező park kialakítása után, hat évtizedig várta az emlékmű megérkezését. Bár e hely 60 évig, a park közepén csupán egy rét volt, egy nagysugarú, pontos körvonal-vezetésű járda által körülveve, az emberek, a járda menti padokról, mindig is szívesen nézelődtek körbe, mintha várták volna, hogy a kör közepén történjen valami. 2007- ben megtörtént, hogy honfitársaink kitelepítésének 60-ik évfordulóján megépült ez az emlékmű - szenvedéseink és üldöztetéseink kopjafája a Szent István-i Magyar Szent Koronát mintázó kőtalapzaton. A kőtalapzat 5 méter átmérőjű, kör alakú abroncspántja, ke-

reszt alakban, a talapzat domború csúcsáig vezető 4 szalagpántot hordoz. A csúcsban, a mindenséget szimbolizáló koronagömb helyén, az ugyancsak örökkévalóságot ígérő piramis alakú csúcs áll. A

piramis viszont csonka, a csúcsa hiányzik, azt szimbolizálva, hogy nemzetrészünket, a II. világháború után lefejezték, nemességünket, értelmiségünket az akkori hatalom ebből az országrészből elkergette. A Szent Korona megdőlt Krisztus-keresztje helyén pedig egy 4 méter magas, a Duna-menti erdők adta tölgyfából faragott kopjafa áll. Rajta olvasható a latin felirat: DEVICTUS VINCIT, ami magyarul annyit jelent, hogy LEGYŐZVE IS

GYŐZEDELMESEN. A kopjafa csúcsa az ég felé, a Mindenható felé mutat, ez a mi belső erőnk és üzenetünk a Világnak. A kopjafa faragványdíszítése, az indás mintázat, honfoglaló őseink ezüsttarsolylemez díszítéseinek mintái alapján készült. A Szent Koronát mintázó talapzat négy szalagpántja közt pedig Zobor hegyének szívéből, zúzott gránitkő, fejtett gránitkövek és hasított tömbök hevernek - a mi szétszóratásunk figyelmeztető jelei.

A Kárpát - medence négy égtája felől, a körgyűrű járda vonalát átszelve, az emlékműhez négy út vezet. Ez lehetővé teszi azt, hogy bármely égtáj felől érkeve is, megmaradásunkba vetett hitünk kifejezéseként, körbe álljunk, és megtiszteljük ezt a helyet. Amikor elérkezik Nemzeti Összetartozásunk Napja, valamennyi év június 4-én, a trianoni diktátum aláírásának évfordulóján, helyezzük el az emlékmű talapzatára koszorúinkat és mécseseinket, fogjuk meg egymás kezét, kört formálva vegyük körbe az emlékművet, és énekeljük el a Szózatot!

Mécs László: A gyermek játszani akart

A vonat futott. A kupé-dobozok
szűkek voltak. A gyermek unatkozott.
Tavaszi csermely-életnek szűk volt a part.

A csermely áradt.
A gyermek játszani akart.

A gyermek szeme tükröt keresett:
anyjára mosolygott és várt egy keveset,
az anya arc nem tükrözte vissza,
szomorú volt. A tükör nem volt tiszta.

A gyermek szeme tükröt keresett:
a bankárra mosolygott és várt egy keveset,
a bankár arca nem tükrözte vissza,
bőrzét böngészett. A tükör nem volt tiszta.

A gyermek szeme tükröt keresett:
egymást tükrözték a szerelmesek,
a gyermek rájuk mosolygott.
Nem tükrözték vissza,
vágy fátyolozta. A tükör nem volt tiszta.

A gyermek szeme tükröt keresett:
a kalauz orcái veresek,
a gyermek rámosolygott, szürke szolga volt,
nem tükrözhetette vissza. Dolga volt.

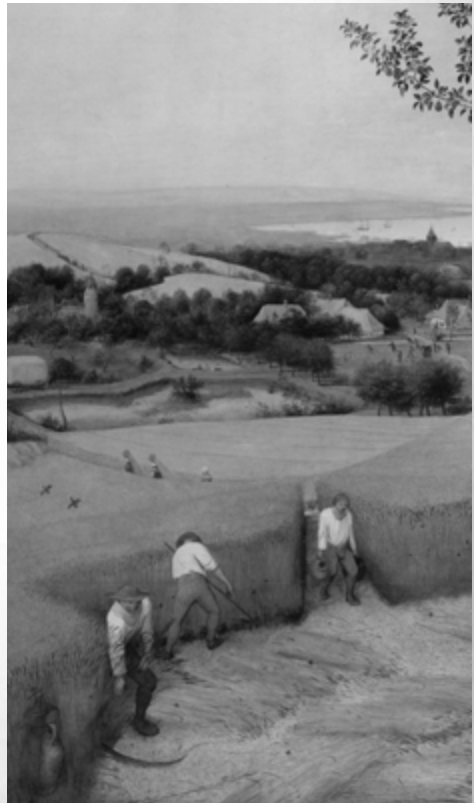
A gyermek szeme tükröt keresett:
a gyermek rám mosolygott, s arcát, a
kedveset
tükröztem, mint kék tó a teli holdat
s ringattam. Valahol angyalok daloltak.

Ó, én ráérek. Nincs semmi dolgom itt a
Pénzzel.

Nincs semmi dolgom a szerelmi mézzel,
sem kenyérrel. Ha megharcoltam a
bűnnel a harcom;
a tükör tiszta, tiszta gyermek-arcom.

Én tükre vagyok minden mosolyoknak,
én azért élek, hogy visszamosolyogjak
virágra, lepkére, bokorra, rengetegre,
farkasra, bárányra, szivárványra, fergetegre

fényre, holdra, csillagokra, szegényekre,
gazdagokra,
szenvedésre, vidámságra, jó napokra,
rossz napokra,
rózsafára, keresztfára, visszamosolyogjak
mindenre,
visszamosolyogjak az Istenre.

Aratók a 16. században

Jézus Szíve körmenet a Barátoknál

Fabó Éva

Június 5-én, vasárnap, délután 3 órakor a ferences templomban tartottuk meg a hagyományos Jézus Szíve ájtatosságot, amikor az újvári szlovák és magyar hívek együtt imádkoztak, és közösen ünnepeltek. A Legméltóságosabb Oltáriszentséget körmenetben vitték ki a városba, s így téve tanúságot a hitükről. A „Kis Jézus Szíve” szobrot, mint mindig, most is a cserkészek vették vállukra és pártfogásukba. Sajnálatos, hogy az idősebbek által összehordott virágszirmokat csupán néhány gyermek,

anyukáik segítségével hintette az Oltáriszentség előtt. Ők viszont örömmel és teljes odaadással végeztek ezt a szolgálatot. Valaha, még a szocializmus idején, büszkén sorakoztak

fel az elszáldozók mögé az ovisok, sőt a bérháldozásra készülő is. Többek között ezt a szép emléket elevenítették fel a körmenet után, a templomkertben megrendezett bensőséges szeretet-lakomán.

Összetartozunk...

Fabó Éva

Június 12-én, a 10 órai szentmisén egy kissé nagyobb volt a nyüzsgés, hangosabb a gőgicsélés. Hál' Istennek jóval több volt az apró nép és tini, mint általában. A szentmise után ugyanis az egyik legnépszerűbb égi pártfogónkról, Szent Antalról emlékeztünk meg. Cirill Atya megszentelte a Szent Antal oltárra elhelyezett cipőcskákat és virágokat, majd egyenként megáldotta az oltár köré sereglett apró gyermekeket és serdülő kamaszokat. A ministránsok által kínált apró Szent Antal-kenyereket a jelenlévő hívek szeretettel osztották meg egymás között.

A szentmisét a Szentendrei Ferences Gimnázium kórusa Tarday Gergely tanár úr vezényletével tette még ünnepélyesebbé. Tudvalévő, hogy a szentendrei diákok rendszeresen látogatnak el Újvárba, hiszen baráti kapcsolat fűzi

őket a helyi, Pázmány Péter Gimnázium tanulóihoz. A szentmisét követően, a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából, az újvári hívő közösséggel együtt a szentendrei iskola is tiszteletét fejezte ki Széchenyi György emléktáblájának megkoszorúzásával.

Az ünnepi megemlékezés a Szózat eléneklésével ért véget.

Istennek legyen hála ezért a szép vasárnapért!

■ „Újvár, a barack hazája!”

Luzsica Lajos: *Ifjúságom Érsekújvár (részlet)*

„Újvárban a város lakói, a gazdák és mások is szerették a gyümölcsfát. Tömérdék volt a szilvafa, a körtefa, az almafa, a cseresznyefa, a meggyfa, a diófa, de a legnagyobb tisztelet talán a barackfát övezte. Az egres, a ribizli, az eper ugyancsak elmaradhatatlan csemegéje volt a kerteknek. Ebben a parasztvárosban a parasztportákhoz szinte kivétel nélkül jókora kertek tartoztak. Még a városmagon belül is, a régi várfalak és bástyák határolta területeken is, ahol a keskeny utcákban apró házak szorongtak egymás mellett, a kert, ha még tenyérnyi is, elmaradhatatlanul jelen volt. A közutak mentén pedig – például a Nyitrai úton végig- rengeteg szederfa sorakozott. De szederfa a legtöbb udvarban is ott állt. Nálunk is. A húszas évek vége felé divattá vált, hogy a városon kívül, a Nyitra mentén a Berek alatt vagy a Szigeten, egészen a Zúgóig, gyümölcsösöket telepítsenek. A mi családunkat is ez a hullám kaphatta el, amikor megalkottuk a Ragonyát. A negyvenes években egyre-másra írták a lapok – a két városi magyar újság -, de az emberek is hitték, hogy Érsekújvár második Kecskemét lesz. Újvár a barack hazája!”

Impresszum:

ECCLESIA - *Az érsekújvári magyar katolikus közösség lapja*

Megjelenik az egyházi év időszakaiban, évente 4-szer.

Adományokból fenntartott kiadvány. Számlaszám:

150 47776/5200; IBAN: Sk 37 5200 0000 0000 15047776

Kiadó: Via Mariae, polgári társulás

Felelős: Török András

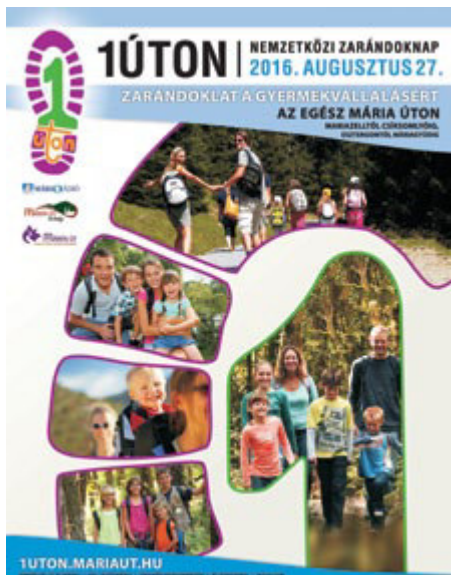
Elérhetőség: e-mail: torok.bandika@gmail.com; mobil: +421 903 438 380

Munkatársak: Andruskó Gyula, Bodzás Gergely, Csémi Szilárd, Ďurčo Zoltán, Fabó Éva, Hlavička Gertrúd, Istenes József, Istenes Marica, Kantár Balázs, Kiss Angelika, Kovalcsik Cirill OFM, Pekarik Katica, Pócs Gabriella, Sára Erika, Stifner Ivett, Sikula Katalin, Zajíček Tamás, Závodsky Dana.

Lelki ajánló, közösségi programok

- **Június 25.**, zárandoklat Mátraverebély - Szentkútra
- **Július 3-12.**, cserkészek nyári táborozása Zebegényben
- **Július 8-10.**, közösségi kirándulás a Balatonhoz, Káptalanfüredre
- **Július 13-17.**, X. Érsekújvári Nyári Lelkigyakorlat, lelkivezető Sr. Regina M. Collins szerzetes nővér, KÖSZI, Nyitrai út 61, Érsekújvár
- **Július 16., 15:00**, Gyógyító alkalom Regina nővérrrel, KÖSZI, Nyitrai út 61, Érsekújvár
- **Július 16.**, Gyalogos zárandoklat Hrusó vára és Kistapolcsány között, ünnepi szentmise Kármelhegyi Boldogasszony ünnepe alkalmából
- **Augusztus 1-2.**, Porcinkula, Angyalos Boldogasszony ünnepe és búcsú az újvári ferences templomban
- **Augusztus 20.**, Szent István ünnepe
- **Augusztus 27.**, Úton - Nemzetközi Zárandoknap, gyalogos zárandoklat a gyermekvállalásért Udvard – Kürt illetve Szőgyén – Kürt között, ünnepi szentmise és agapé a Ciglédke búcsújáróhelyen
- **Augusztus 29.**, Kubovics Konrád Atyára emlékezünk

„Aki sziveket akar
megnyerni,
annak saját szívét kell
zálogba adnia.”

(Joseph Kentenich)

